ഭാഷ വേറിട്ടൊരു നോട്ടം

ഇ.എസ്. റഷീദ്*

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തോടെ ഭാഷയെ ശാസ്ത്രീയമായും സമഗ്രമായും പഠിക്കാനാരംഭിച്ചതിന്റെ ചരിത്രം നമുക്കറിയാം. എൽ.എസ്. വിഗോട്സ്കി (L.S. Vigotsky), ജാൺ പിയാഷെ (Jean Piaget) ആർ. ഷാഫർ (R. Schaffer), ജി. ബട്ടർവർത്ത് (G. Butterworth), ജെറോം എസ്. ബ്രൂണർ (Jerome Seymour Bruner), ജെ. ബൗൾബി (J. Boulby), നോം ചോംസ്കി (Noam Chomsky) തുടങ്ങിയ ഭാഷാ ശാസ്ത്രജ്ഞർ ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാന ആശയവിനിമയ ശേഷിയെ മുൻനിർത്തി ശാസ്ത്രീയമായി പഠിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഭാഷയുടെ ഘടനാപരമായ പ്രത്യേകതകളെ വ്യാകരണം ബാഹ്യമായി ചർച്ച ചെയ്തപ്പോൾ ഭാഷാ ശാസ്ത്രം സൂക്ഷ്മതലത്തിൽ ആന്തരികമായി പരിശോധിച്ചു. സ്വന സ്വനിമ സാഹചര്യങ്ങളും രൂപ രൂപിമ സാഹചര്യങ്ങളും വാക്യാർത്ഥ സാഹചര്യങ്ങളും ഘടനാത്മകമായും സമഗ്രമായും വിലയിരുത്താനുള്ള മുന്നൊരുക്കമിട്ടു.

അതിനപ്പുറം ജ്ഞാനനിർമ്മിതിയുടെ ഭാഗമായി മനുഷ്യനാർജ്ജിച്ച ആശയങ്ങളെ പുരോഗനാത്മകമായ അന്വേഷണ മണ്ഡലത്തിലേക്ക് വികസിപ്പിക്കാൻ ഭാഷക്ക് ശേഷിയുണ്ടെന്ന് സവിശേഷമായ അപഗ്രഥനത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും.

ഭാഷ – ചിന്ത : ജൈവികം സാംസ്ക്കാരികം

ഭാഷയും ചിന്തയും മനുഷ്യസഹജമാണ്; സർഗാത്മകമാണ്. ഇതരജീവികളുടേത് ജീവിക്കാനുള്ള വ്യവഹാരമാണ് ഭാഷയും ചിന്തയുമെങ്കിൽ മനുഷ്യന്റേത് അന്വേഷിക്കാനും കണ്ടെത്താനും സ്വപ്നം കാണാനും ഉള്ള ശേഷിയാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ സമഗ്രമായ അനുഭാവം മനുഷ്യഭാഷകൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ഓരോ കൂട്ടായ്മയുടെയും ചരിത്രപരമായ

* *അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ, മലയാള വിഭാഗം, മഹാരാജാസ് കോളേജ്, എറണാകുളം*

വികാസത്തെ സർഗാത്മകമാക്കുന്നത് ഭാഷയാണ്. ഓരോ കൂട്ടായ്മയുടെയും ചരിത്രപരമായ വികാസത്തെ സർഗാത്മകമാക്കുന്നത് ഭാഷയാണ്. ഒന്നരക്കിലോ ജെല്ലിയായ തലച്ചോറിൽ നടക്കുന്ന സവിശേഷമായ ഊർജ്ജപ്രവാഹങ്ങളിലൂടെ ഭാഷയുടെയും ചിന്തയുടെയും ഭേദിക്കാൻ പറ്റാത്ത സംയോജനം ചരിത്രപരമായി സംഭവിക്കുന്നു. ഭാഷാവസ്തുതകളുടെ ജൈവികവും സാംസ്ക്കാരികവുമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ് ഭാഷ; അതുപോലെ ചിന്തയും.

ലോകത്തിലെ ഏതു മനുഷ്യശിശുവും ഭാഷ പഠിച്ചുതുടങ്ങുന്നത് 12-18 മാസങ്ങളിലാണ്. 2-12 വയസ്സുകൾക്കിടയിലാണ് ഭാഷാർജ്ജനം ഏറ്റവും തീവ്രമായ രീതിയിൽ മനുഷ്യക്കുട്ടിയിൽ നടക്കുന്നത്. കുട്ടിയുടെ തലച്ചോറ് ചിന്തിക്കാൻ പാകമാകുന്നതും പക്വമാകുന്നതും ഈ കാലയളവിലാണ്. ഏറെക്കുറെ പ്രവചിക്കാൻ കഴിയുംവിധമാണ് ലോകത്തിലെ എല്ലാ ഭാഷകളും സാദൃശ്യമുള്ളവയും വ്യത്യസ്തവുമാകുന്നത്. തലച്ചോറിലെ ന്യൂറോണുകളുടെ ചലനാത്മകമായ സംവേദനങ്ങളാണ് ആശയങ്ങളെ ഏകീകരിക്കുന്നത്; വസ്തുക്കളെയും വസ്തുതകളെയും നിർദ്ധാരണം ചെയ്യുന്നത് ഒരു വ്യക്തിയുടെ, സമൂഹത്തിന്റെ ജനിതകം നിർണ്ണയിക്കുന്നത് ഭാഷയാണ്.

ജീവികൾ പ്രകൃതിപരമായി എങ്ങനെയാണ് പ്രതിഭാസമായി മാറുന്നത് എന്നത് ആ ജീവികളുടെ സവിശേഷമായ ജൈവികതയിലൂന്നിയാണ്. ഇന്ദ്രിയാനുഭവങ്ങളെല്ലാം സഹജമായ രീതിയിൽ പ്രവർത്തനക്ഷമമാകുന്നതാണ് ജൈവികത. ഈ ജൈവികത വർത്തമാനകാലത്ത് അഥവാ ജീവസ്പന്ദനങ്ങൾ തുടിക്കുന്ന കാലത്തോളം നിലനിൽക്കുന്ന സഹജമായ സ്വഭാവമാണ്. ഈ സ്വഭാവം പരിവർത്തന വിധേയമല്ല. ജൈവിക വ്യവഹാരങ്ങളായി അതു ജീവജനുസ്സിൽ നിലയുറപ്പിക്കുന്നു.

എന്നാൽ മനുഷ്യമസ്തിഷ്ക്കത്തിന്റെ വളർച്ചയുടെ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ചിന്തകളുടെ വ്യവഹാര രൂപങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയ കാലത്തിലേക്കും വരാനിരിക്കുന്ന കാലത്തേക്കും വർത്തമാന കാലത്തുനിന്നും ചരിത്രപരമായി പിന്നേറുകയും മുന്നേറുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭാഷയിലെ സർഗാത്മകത തെളിയുന്നത് ഈ പ്രതിഭാസത്തിലാണ്. മനുഷ്യപ്രകൃതി മാനവസംസ്കൃതിയാകുന്നത് ഈ സാംസ്കാരിക പ്രക്രിയ വഴിയാണ്. സാമൂഹിക ജീവിതത്തിൽ സഹകരണാത്മകമായ അവസ്ഥ രൂപപ്പെടുന്നത് ഈ സാംസ്ക്കാരിക യുക്തിയാണ്. മൗനം കനംവെച്ച ജീവിവർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നും വേറിട്ടവനാകുന്നത് മനുഷ്യന്റെ ഈ ചിന്താവിവേചന ശീലമാണ്.

പ്രകൃതി പ്രതിഭാസങ്ങളായ ജീവിവർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഏതൊരു ജീവിത വ്യവഹാരത്തിനും നൈസർഗിമകമായ വിചിന്തനം ആവശ്യമാണെങ്കിലും സവിശേഷമായ ഒരു ജീവി എന്ന നിലയിൽ മനുഷ്യനെ വ്യതിരിക്തമാക്കുന്നത് സർഗാത്മകമായ വിചിന്തനമാണ്. ഈ വിചിന്തനശേഷിക്ക് പ്രകടമായ രണ്ട് സ്വഭാവങ്ങളുണ്ട്; ഒന്ന് യുക്തിയും മറ്റേത് യുക്തിവൽക്കരണവും.

യുക്തി - യുക്തിവൽക്കരണം

ലോകത്തിലിന്നുവരെ പുലർന്ന എല്ലാ മാനുഷിക ചിന്താ പദ്ധതികളുടേയും ആശ്രയം യുക്തിയാണ്. വസ്തുതകളെയും വസ്തുക്കളെയും ക്രിയാത്മകമായി നിർദ്ധാരണം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ് യുക്തി. 'ചോർച്ച', 'യോജ്യത', 'കാരണം'

എന്നൊക്കെയാണ് 'യുക്തി' കൊണ്ടർത്ഥമാക്കുന്ന പദബോധമെങ്കിലും അതൊരന്വേഷണ മാർഗമായുരുത്തിരിയുമ്പോൾ വസ്തുനിഷ്ഠമായ, ശാസ്ത്രീയമായ ഒരപഗ്രഥനത്തിന്റെ അടിത്തറയായി വർത്തിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ യുക്തചിന്ത സൈദ്ധാന്തികമായി ഒരു തത്ത്വശാസ്ത്രമായി മാറുന്നു.

അറിവിന്റെയും അനുഭവത്തിന്റെയും നിരീക്ഷണത്തിന്റെയും പരീക്ഷണത്തിന്റെയും തലത്തിൽ, തെളിവുകൾ സമാഹരിച്ച് യാഥാർത്ഥ്യത്തെ സൂക്ഷ്മമായി, ശാസ്ത്രീയമായി പരിശോധിക്കുന്നതിന് യുക്ത പ്രചോദനമായി മാറുന്നു. ഈ പ്രചോദനം പ്രകടമായ ഒരു വ്യവഹാരതലത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. അതാണ് ഭാഷ. മനുഷ്യന്റെ യുക്തി ഭദ്രമായ ചിന്തകളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത് അവന്റെ തനതു ഭാഷകളിലൂടെയാണ്. ആശയ പ്രകാശനോപാധിയായ ഭാഷ മനുഷ്യ പുരോഗതിയിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ആശയങ്ങളാൽ സമ്പന്നമായിരിക്കണം. പുരോഗതിക്കാധാരമായ ആശയങ്ങൾ യുക്തിഭദ്രമായിരിക്കും.

എന്നാൽ ഈ യുക്തിയുടെ അടിത്തറ തന്നെ തകർക്കുന്നവിധം യുക്തിവൽക്കരണ പ്രക്രിയ ഇന്ന് വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു ഭാഷയിലൂടെ, ചിന്തയിലൂടെ. പുരോഗതിയെ പ്രതിസ ന്ധിയിലാക്കുന്ന മിത്തുകൾ നിറഞ്ഞ അസംബന്ധങ്ങളായ, അന്ധമായ ആശയങ്ങൾ ഭാഷയിലും ചിന്തയിലും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. ഭാഷയിലുറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഈ നൈതിക പ്രതിസന്ധിയെ അതിജീവിക്കാൻ മാനവയുക്തിക്കു സാധ്യമാകുംവിധം ഈ ശാസ്ത്രയു ഗത്തിൽ സാമൂഹ്യ സാഹചര്യം ഒരുങ്ങുന്നുണ്ട്. ഭാഷ ആ രീതിയിൽ പരിവർത്തനവിധേ യമായിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടത് ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമാണ്.

ഫിലോസഫി കാലം - സയൻസ് യുഗം

ഫിലോസഫി എന്നാൽ തത്ത്വശാസ്ത്രം. 'ഫിലീൻ' 'സോഫിയ' എന്നീ ഗ്രീക്ക് വാക്കു കളിൽ നിന്ന് നിഷ്പാദിപ്പിക്കപ്പെട്ടതാണ് ഫിലോസഫി. 'സോഫിയ' എന്നാൽ ജ്ഞാന മെന്നും 'ഫിലീൻ' എന്നാൽ സ്നേഹിക്കുക എന്നും അർത്ഥം.

ഫിലോസഫിയുടെ നാൾവഴികൾ ചരിത്രപരമായി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കാണാൻ കഴിയുന്നത് എല്ലാ ഭൗതിക ശാസ്ത്രമേഖലകൾക്കുമപ്പുറം അതീന്ദ്രിയമായി വർത്തിക്കുന്നു എന്നവകാശപ്പെടുന്ന ഒരു ശക്തിവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അന്ധമായ അന്വേഷണമാണ്. ഈ അന്വേഷണധാരക്ക് ഇന്നുവരെ ശാസ്ത്രീയമായി യാതൊരു അടിസ്ഥാന തെളിവുകളും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ഇത്തരം മിത്തോളജിക്കലായ, പുരാവൃത്തപരമായ, ഐതിഹ്യപരമായ, അടി സ്ഥാനരഹിത യുക്തികൾ അവതരിപ്പിക്കാനും നിലനിർത്താനും ഓരോ ലോകഭാഷാ സമൂഹത്തിനും സാധിക്കുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു നിരക്കാത്ത ബാലിശമായ അറിവുകൾ ശരിയായ ജ്ഞാനമാണെന്നു പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ചരിത്രയുഗമാണ് ശാസ്ത്രയുക്തിയുടെ മുന്നേറ്റത്തിനുമുൻപ് മനുഷ്യസമൂഹത്തിൽ ഭാഷയിലധിഷ്ഠിതമായി നിലനിന്നത്. ആശയാ വലികളുടെ സമാഹാരമാണ് എല്ലാ ലോകമതങ്ങളും ലോകദൈവങ്ങളും. യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനസമ്പാദന മാർഗമായി ഫിലോസഫിയെ പുരോഗമനപരമെന്ന രീതിയിൽ ആധു നികാന്തര സന്ദർഭത്തിലും ചില ചിന്തകൾ അവതരിപ്പിക്കാറുണ്ട്.

എന്നാൽ പ്രകൃതിയും പ്രപഞ്ചവും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം കുറച്ചു കൊണ്ടുവരുന്ന ജ്ഞാനമാർഗ്ഗമാണ് യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു നിരക്കുന്ന ഭൗതിക പദാർത്ഥത്തി

ലധിഷ്ഠിതമായ മാനവയുക്തി. ഈ യുക്തിയാണ് ശാസ്ത്രയുഗത്തിലേക്ക് മനുഷ്യനെ നയിച്ചത്. അറിവിന്റെ ശാസ്ത്രീയമായ അന്വേഷണമാണ് മാനവനെ എന്നും ആധുനികനായിരിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. അതിനു പാകമായ ഭാഷയാണ് ആധുനിക സമൂഹത്തിനാവശ്യം. പൂർവാർജിത ജ്ഞാനമാതൃകകളിൽ ഏറ്റവും ശാസ്ത്രീയമായ, ആശയധാരകളായ മനുഷ്യമോചന മൂല്യങ്ങൾ മാനവനാർജിച്ച് അന്ധമായ മുന്നനുഭവങ്ങളെ നിരാകരിച്ച് പുതിയ സാഹചര്യത്തിൽ പ്രയോഗിച്ച് മുന്നേറുന്ന യുക്തിഭദ്രമായ, നീതിയുക്തമായ അറിവ് ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന പ്രായോഗിക ഭാഷയിലാണ് ഉള്ളടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഓരോ അന്വേഷകനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രസക്തവും സ്വയംപ്രചോദിതവുമായ ശാസ്ത്രീയപഠന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ജ്ഞാനനിർമ്മിതിയിൽ അടിസ്ഥാനപരമായ സ്ഥാനവും സാധ്യതയുമുണ്ട്. അന്വേഷണത്തിന്റെ സൗന്ദര്യാത്മകയുക്തിയിൽ യാഥാർത്ഥ്യത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും നിരക്കാത്ത എല്ലാ ഫിലോസഫികളും കാലഹരണപ്പെട്ടതാണ്. ഭൗതികയാഥാർത്ഥ്യത്തിലധിഷ്ഠിതമായ എല്ലാ ഫിലോസഫികളും കാലത്തിനു നിരക്കുന്നതാണെന്നർത്ഥം. ജന്മസിദ്ധമായ മനുഷ്യഭാഷ തലച്ചോറിൽ വികസിച്ചുവന്ന ജനിതക വളർച്ചയുടെ ഭാഗമാണ്. എല്ലാ അന്ധവും അസംബന്ധവുമായ പ്രാഥമികയുക്തിതലത്തിൽ നിന്നും പുരോഗമനപരമായ യുക്തിബോധത്തിലേക്ക്, ഭാഷയിലെ അന്വേഷണാത്മക ജ്ഞാതൃവ്യവസ്ഥ വളർന്നു നിൽക്കുന്നു. ഇത് മനുഷ്യയുക്തിയുടെ ഏറ്റവും ശാസ്ത്രീയവും നവീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ അവസ്ഥയാണ്. മാനവികതയുടെ നാൾവഴികളിൽ ഏറ്റവും പരിഷ്കൃതമായ അവസ്ഥയും വ്യവസ്ഥയും ഭാഷയിലുള്ളടങ്ങിയ വിചിന്തനശേഷിയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. ശാസ്ത്രയുഗത്തിനായൊരുങ്ങുന്ന ഭാഷാ സവിശേഷതയാണിത്.

റഫറൻസ്

1. *ഡോ. കെ. വേലായുധൻ നായർ, നാം ജീവിക്കുന്ന ലോകം - തത്ത്വചിന്ത, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം 1985*
2. *പ്രൊഫ. സി. രവിചന്ദ്രൻ, മസ്തിഷ്ക്കം കഥ പറയുന്നു, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം 2018*
3. *രാജഗോപാൽ വാകത്താനം, യുക്തിചിന്ത, ചിന്താ പബ്ലിക്കേഷൻസസ്, തിരുവനന്തപുരം, 2007*
4. *കെ. വേണു, പ്രകൃതി ജനാധിപത്യം സ്വാതന്ത്ര്യം, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം. 2017*
5. *ഡോ. വി.ആർ. പ്രബോധചന്ദ്രൻ, നാം ജീവിക്കുന്ന ലോകം - ലോകഭാഷകൾ*
   ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം 1987
6. *കെ.എം. പ്രഭാകരവാര്യർ, ശാന്താ അഗസ്റ്റിൻ, ആധുനിക ഭാഷാശാസ്ത്രം*
   കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം, 1994
7. *കെ.എം. പ്രഭാകരവാര്യർ, ഭാഷാശാസ്ത്ര വിവേകം, വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠം,*
   ശുകപുരം, കറന്റ് ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2002
8. *കെ. വേണു, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സാക്ഷാൽക്കാരം*
   ഖനി ബുക്സ്, ആലുവ, 1990
9. *പവനൻ (ചീഫ് എഡിറ്റർ), യുക്തിദർശനം,*
   കേരള യുക്തിവാദി സംഘം പ്രസിദ്ധീകരണം, കോഴിക്കോട്, 1982.